

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums
2019. gada 11. februāris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 54/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
--------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 54/02	Lieta C-632/17: Tiesas (septītā palāta) 2018. gada 28. novembra rīkojums (<i>Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polija)</i>) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – <i>Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A./Jacek Michalski</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Patērētāju tiesību aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Direktīva 2008/48/EEK – Maksājuma rīkojuma procedūra, kas ir balstīta uz bankas grāmatvedības dokumentu izrakstu – Tiesai nav iespējams bez patērētāja sūdzības izvērtēt līguma noteikumu iespējamo negodīgumu)	2
2019/C 54/03	Lieta C-48/18 P: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 13. novembra rīkojums – <i>Toontrack Music AB</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (<i>EUIPO</i>) (Apelācija – Tiesas Reglamenta 181. pants – Eiropas Savienības preču zīme – Vārdiskas preču zīmes “EZMIX” reģistrācijas pieteikums – Pieteikuma noraidīšana – Regula (EK) Nr. 207/2009 – 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts – 65., 75. un 76. pants – Aprakstošs raksturs – Konkrētās sabiedrības daļas uztvere – Tiesības tikt uzklašītam – Faktu pārbaudes pēc savas iniciatīvas princips – Pienākums norādīt pamatojumu – Sagrozīšana – Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā	3

2019/C 54/04	Lieta C-303/18 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 28. novembra rīkojums – Jean-Marie Le Pen/Eiropas Parlaments (Apelācija – Pieņemamība – Eiropas Parlaments – Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām – Parlamentārās palīdzības piemaksa – Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana)	3
2019/C 54/05	Lieta C-630/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 8. oktobrī iesniedza Landesgericht Linz (Austrija) – HK, IJ/Deutsche Lufthansa AG	4
2019/C 54/06	Lieta C-698/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 7. novembrī iesniedza Tribunalul Specializat Mureș (Rumānija) – SC Raiffeisen Bank SA/JB	4
2019/C 54/07	Lieta C-699/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 7. novembrī iesniedza Tribunalul Specializat Mureș (Rumānija) – BRD Groupe Sociéte Générale SA/KC	5
2019/C 54/08	Lieta C-707/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. novembrī iesniedza Tribunalul Timiș (Rumānija) – Amărăști Land Investment SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș	5
2019/C 54/09	Lieta C-718/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. novembrī – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	6
2019/C 54/10	Lieta C-720/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 16. novembrī iesniedza Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) – Ferrari S.p.A./DU	7
2019/C 54/11	Lieta C-721/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 16. novembrī iesniedza Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) – Ferrari S.p.A./DU	8
2019/C 54/12	Lieta C-743/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. novembrī iesniedza Rēzeknes tiesa (Latvija) – Elme Messer Metalurģs / Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra	9
2019/C 54/13	Lieta C-746/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 29. novembrī iesniedza Riigikohus (Igaunija) – H.K./Prokuratuur	10
2019/C 54/14	Lieta C-752/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. decembrī iesniedza Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Vācija) – Deutsche Umwelthilfe e.V./Freistaat Bayern	11
2019/C 54/15	Lieta C-756/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. decembrī iesniedza Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois (Francija) – LC, MD/easyJet Airline Co. Ltd	12
2019/C 54/16	Lieta C-762/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 4. decembrī iesniedza Rayonen sad Haskovo (Bulgārija) – QH/Varhoven kasatsionen sad der Republik Bulgarien	12
2019/C 54/17	Lieta C-769/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 7. decembrī iesniedza Cour de cassation (Francija) – Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle/SJ, Ministre chargé de la Sécurité sociale	13
2019/C 54/18	Lieta C-778/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 11. decembrī iesniedza Conseil d'État (Francija) – Association française des usagers de banques/Ministre de l'Économie et des Finances	14
2019/C 54/19	Lieta C-782/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. decembrī iesniedza Tribunal d'instance Épinal (Francija) – Cofidis/YP	15
2019/C 54/20	Lieta C-784/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 12. decembrī Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2018. gada 27. septembra spriedumu lietā T-12/17 Mellifera e.V./Eiropas Komisija	15
2019/C 54/21	Lieta C-586/17: Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 15. novembra rīkojums (Raad van State (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/D, I/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	16

2019/C 54/22	Lieta C-593/17: Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 16. oktobra rīkojums (<i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hannover</i>	16
2019/C 54/23	Lieta C-678/17: Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 8. novembra rīkojums – Eiropas Komisija/Irija	17
2019/C 54/24	Lieta C-730/17: Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 7. novembra rīkojums (<i>Tribunal de première instance francophone de Bruxelles</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich, Zoe Reich/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV</i>	17
2019/C 54/25	Lieta C-135/18: Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 26. oktobra rīkojums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Logistik XXL GmbH/CMR Transport & Logistik, piedaloties Rudolph Spedition und Logistik GmbH</i>	17
2019/C 54/26	Lieta C-191/18: Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 26. oktobra rīkojums (<i>Supreme Court</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>KN/Minister for Justice and Equality</i>	17
2019/C 54/27	Lieta C-227/18: Tiesas (septītā palāta) priekšsēdētāja 2018. gada 8. novembra rīkojums (<i>Budai Központi Kerületi Bíróság</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>VE/WD</i>	18
2019/C 54/28	Lieta C-232/18: Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 22. novembra rīkojums (<i>Audiencia Provincial de Almería</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Banco Popular Español SA/María Ángeles Díaz Soria, Miguel Ángel Góngora Gómez, José Antonio Sánchez González, Dolores María del Águila Andújar</i>	18
2019/C 54/29	Lieta C-279/18: Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 15. novembra rīkojums (<i>Juzgado de lo Social nº33 de Barcelona</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Magdalena Molina Rodríguez/Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)</i>	18
2019/C 54/30	Lieta C-289/18: Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 26. oktobra rīkojums (<i>Handelsgericht Wien</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>KAMU Passenger & IT Services GmbH/Türk Hava Yollari A. O. – T. H. Y. Turkish Airlines</i>	18
2019/C 54/31	Lieta C-466/18: Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 7. novembra rīkojums (<i>Landesgericht Linz</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>DS/Porsche Inter Auto GmbH & Co KG</i>	19
2019/C 54/32	Lieta C-526/18: Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2018. gada 23. oktobra rīkojums (<i>Förvaltningsrätten i Göteborg</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>AA/Migrationsverket</i>	19
2019/C 54/33	Lieta C-557/18: Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 8. novembra rīkojums (<i>Landgericht Hamburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Eurowings GmbH/JJ, KI</i>	19

Vispārējā tiesa

2019/C 54/34	Lieta T-350/18: Vispārējās tiesas 2018. gada 28. novembra rīkojums – <i>Euronet Consulting/Komisija</i> (Publiski pakalpojumu līgumi – Iepirkuma procedūra – Pretendenta piedāvājuma noraidīšana – Apstrīdētā akta daļēja atcelšana – Lēmums par grozījumu – Zudis strīda priekšmets – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	20
2019/C 54/35	Lieta T-671/18 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 28. novembra rīkojums – <i>ZU/Komisija</i> (Pagaidu noregulējums – Civildienests – Pieteikums par izpildes apturēšanu – Steidzamības neesamība)	20
2019/C 54/36	Lieta T-703/18: Prasība, kas celta 2018. gada 27. novembrī – <i>Polija/Komisija</i>	21
2019/C 54/37	Lieta T-707/18: Prasība, kas celta 2018. gada 29. novembrī – <i>Tilly-Sabco/Padome un Komisija</i>	22
2019/C 54/38	Lieta T-714/18: Prasība, kas celta 2018. gada 4. decembrī – <i>Adraces/Komisija</i>	25

2019/C 54/39	Lieta T-717/18: Prasība, kas celta 2018. gada 5. decembrī – <i>B.D./EUIPO – Philicon 97</i> (“PHILIBON”)	26
2019/C 54/40	Lieta T-718/18: Prasība, kas celta 2018. gada 5. decembrī – <i>Boyer/EUIPO – Philicon 97</i> (“PHILIBON DEPUIS 1957 www.philibon.com ”)	27
2019/C 54/41	Lieta T-721/18: Prasība, kas celta 2018. gada 7. decembrī – <i>Apostolopoulou un Apostolopoulou-Chrysanthaki/Komisija</i>	27
2019/C 54/42	Lieta T-722/18: Prasība, kas celta 2018. gada 7. decembrī – <i>Repsol/EUIPO – Basic</i> (“BASIC”)	28
2019/C 54/43	Lieta T-724/18: Prasība, kas celta 2018. gada 7. decembrī – <i>Aurea Biolabs/EUIPO</i> (“AUREA BIOLABS”)	29
2019/C 54/44	Lieta T-728/18: Prasība, kas celta 2018. gada 6. decembrī – <i>Brand IP Licensing/EUIPO – Facebook</i> (“lovebook”)	30
2019/C 54/45	Lieta T-730/18: Prasība, kas celta 2018. gada 12. decembrī – <i>DQ u.c./Parlaments</i>	31
2019/C 54/46	Lieta T-732/18: Prasība, kas celta 2018. gada 14. decembrī – <i>Dalasa/EUIPO – Charité – Universitätsmedizin Berlin</i> (“charantea”)	31
2019/C 54/47	Lieta T-733/18: Prasība, kas celta 2018. gada 14. decembrī – <i>Dalasa/EUIPO – Charité – Universitätsmedizin Berlin</i> (“charantea”)	32
2019/C 54/48	Lieta T-737/18: Prasība, kas celta 2018. gada 17. decembrī – <i>Siberia Oriental/CPVO</i> (“Siberia”)	33
2019/C 54/49	Lieta T-139/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 7. decembra rīkojums – <i>Kibelisa/Padome</i>	34
2019/C 54/50	Lieta T-140/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 7. decembra rīkojums – <i>Kampete/Padome</i>	34
2019/C 54/51	Lieta T-141/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 7. decembra rīkojums – <i>Amisi Kumba/Padome</i>	34
2019/C 54/52	Lieta T-142/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 7. decembra rīkojums – <i>Kaimbi/Padome</i>	35
2019/C 54/53	Lieta T-143/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 7. decembra rīkojums – <i>Ilunga Luyoyo/Padome</i>	35
2019/C 54/54	Lieta T-144/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 7. decembra rīkojums – <i>Numbi/Padome</i>	35
2019/C 54/55	Lieta T-145/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 7. decembra rīkojums – <i>Kanyama/Padome</i>	35

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2019/C 54/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 44, 4.2.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 35, 28.1.2019.

OV C 25, 21.1.2019.

OV C 16, 14.1.2019.

OV C 4, 7.1.2019.

OV C 455, 17.12.2018.

OV C 445, 10.12.2018.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (septītā palāta) 2018. gada 28. novembra rīkojums (*Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S. A./Jacek Michalski*

(Lieta C-632/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Patērētāju tiesību aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Direktīva 2008/48/EEK – Maksājuma rīkojuma procedūra, kas ir balstīta uz bankas grāmatvedības dokumentu izrakstu – Tiesai nav iespējams bez patērētāja sūdzības izvērtēt līguma noteikumu iespējamo negodīgumu)

(2019/C 54/02)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa*Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich***Pamatlietas puses**Prasītāja: *Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A.*Atbildētājs: *Jacek Michalski***Rezolutīvā daļa**

Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 7. panta 1. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK 10. pants ir jāinterpretē tādejādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, saskaņā ar kuru ir atļauts izdot maksājuma rīkojumu, pamatojoties uz bankas grāmatvedības dokumentu izrakstu, kas kalpo kā pierādījums no patēriņa kredītlīguma izrietošam parādam, ja tiesai, kurā ir iesniegts pieteikums par maksājuma rīkojuma izdošanu, nav pilnvaru pārbaudīt līguma noteikumu iespējamo negodīgumu un pārliecināties par minētā 10. pantā paredzētās informācijas esamību šajā līgumā, jo tiesību celt iebildumus pret šādu rīkojumu izmantošanas noteikumi neļauj nodrošināt tādu tiesību ieviešanu, kādas patērētājs iegūst no šīm direktīvām.

⁽¹⁾ OV C 104, 19.3.2018.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 13. novembra rīkojums – Toontrack Music AB/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

(Lieta C-48/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Tiesas Reglamenta 181. pants – Eiropas Savienības preču zīme – Vārdiskas preču zīmes “EZMIX” reģistrācijas pieteikums – Pieteikuma noraidīšana – Regula (EK) Nr. 207/2009 – 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts – 65., 75. un 76. pants – Aprakstošs raksturs – Konkrētās sabiedrības daļas uztvere – Tiesības tikt uzklautam – Faktu pārbaudes pēc savas iniciatīvas princips – Pienākums norādīt pamatojumu – Sagrozīšana – Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā

(2019/C 54/03)

Tiesvedības valoda – zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Toontrack Music AB (pārstāvis: L.-E. Ström, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis: A. Folliard-Monguiral)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami nepamatotu.
- 2) Toontrack Music AB atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 152, 30.4.2018.

Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 28. novembra rīkojums – Jean-Marie Le Pen/Eiropas Parlaments

(Lieta C-303/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Pieņemamība – Eiropas Parlaments – Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām – Parlamentārās palīdzības piemaksa – Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana)

(2019/C 54/04)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Jean-Marie Le Pen (pārstāvis: F. Wagner, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments (pārstāvji: S. Seyr un C. Burgos)

Rezolutīvā daļa

1. Apelācijas sūdzību noraidīt kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami nepamatotu.
2. Jean-Marie Le Pen atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 240, 9.7.2018.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 8. oktobrī iesniedza *Landesgericht Linz*
(Austrija) – HK, IJ/*Deutsche Lufthansa AG***

(Lieta C-630/18)

(2019/C 54/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Linz

Pamatlietas puses

Prasītāji: HK, IJ

Atbildētāja: *Deutsche Lufthansa AG*

Ar Tiesas 2018. gada 15. novembra rīkojumu lieta tika izslēgta no reģistra.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 7. novembrī iesniedza *Tribunalul Specializat Mureș*
(Rumānija) – SC *Raiffeisen Bank SA*/JB**

(Lieta C-698/18)

(2019/C 54/06)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Specializat Mureș

Pamatlietas puses

Prasītāja: *SC Raiffeisen Bank SA*

Atbildētājs: JB

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos normas⁽¹⁾, konkrētāk, tās preambulas 12., 21. un 23. apsvērums, kā arī 2. panta b) punkts, 6. panta 1. punkts, 7. panta 2. punkts un 8. pants pieļauj, piemērojot procesuālās autonomijas principu un kopā skatītos līdzvērtības un efektivitātes principus, tādu tiesisko instrumentu kopumu, kas ietver parasto prasību tiesā, kurai neiestājas noilgums un kas ir izmantojama, lai atzītu ar patērētājiem noslēgto kredītlīgumu dažu noteikumu negodīgumu, un personīga un mantiska rakstura parasto prasību tiesā, kurai iestājas noilgums un kas ir izmantojama, lai panāktu direktīvas mērķi novērst visu to saistību sekas, kuras radās un tika izpildītas, pamatojoties uz noteikumu, kas ir atzīts par negodīgu patērētājam?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai minētās tiesību normas liedz interpretāciju, kas izriet no tiesisko attiecību noteiktības principa piemērošanas civiltiesībās, saskaņā ar ko objektīvais brīdis, no kura patērētājs zināja vai tam bija jāzina par negodīga noteikuma esamību, ir kredītlīguma, kurā tam bija patērētāja statuss, izbeigšanas brīdis?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: Nodaļa 15 Sējums 002 Lpp. 288 – 293).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 7. novembrī iesniedza Tribunalul Specializat Mureș (Rumānija) – BRD Groupe Sociétés Générale SA/KC

(Lieta C-699/18)

(2019/C 54/07)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Specializat Mureș

Pamatlietas puses

Prasītāja: BRD Groupe Sociétés Générale SA

Atbildētājs: KC

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos⁽¹⁾ normas, konkrētāk, tās preambulas 12., 21. un 23. apsvērumi, kā arī 2. panta b) punkts, 6. panta 1. punkts, 7. panta 2. punkts un 8. pants pieļauj, piemērojot procesuālās autonomijas principu un kopā skatītos līdzvērtības un efektivitātes principus, tādu tiesisko instrumentu kopumu, kas ietver parasto prasību tiesā, kurai neiestājas noilgums un kas ir izmantojama, lai atzītu ar patērētājiem noslēgto kredītlīgumu dažu noteikumu negodīgumu, un personīga un mantiska rakstura parasto prasību tiesā, kurai iestājas noilgums un kas ir izmantojama, lai panāktu direktīvas mērķi novērst visu to saistību sekas, kuras radās un tika izpildītas, pamatojoties uz noteikumu, kas ir atzīts par negodīgu patērētājam?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai minētās tiesību normas liedz interpretāciju, kas izriet no tiesisko attiecību noteiktības principa piemērošanas civiltiesībās, saskaņā ar ko objektīvais brīdis, no kura patērētājs zināja vai tam bija jāzina par negodīga noteikuma esamību, ir kredītlīguma, kurā tam bija patērētāja statuss, izbeigšanas brīdis?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: Nodaļa 15 Sējums 002 Lpp. 288 – 293).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. novembrī iesniedza Tribunalul Timiș (Rumānija) – Amărăști Land Investment SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

(Lieta C-707/18)

(2019/C 54/08)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Timiș

Pamatlietas puses

Prasītāja: Amărăști Land Investment SRL

Atbildētājas: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara un Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīva 2006/112⁽¹⁾ un it īpaši tās 24., 28., 167. pants un 168. panta a) punkts ir interpretējami tādējādi, ka, pārdodot nekustamo īpašumu, kas nav ierakstīts valsts nekustamā īpašuma publiskotajā reģistrā (zemesgrāmatā) un nodošanas brīdī nav reģistrēts Kadastra informācijas sistēmā, pircējs nodokļu maksātājs, kurš saskaņā ar līgumu uzņemas pienākumu uz sava rēķina veikt nepieciešamās darbības, lai šo īpašumu pirmoreiz ierakstītu zemesgrāmatā, sniedz pakalpojumu pārdevējam, vai tomēr viņš pērk pakalpojumus, kas ir saistīti ar viņa ieguldījumiem nekustamajā īpašumā, par ko viņam ir piešķiramas tiesības uz PVN atskaitīšanu?
- 2) Vai Direktīvu 2006/112 un it īpaši tās 167. pantu un 168. panta a) punktu var interpretēt tādējādi, ka pircējam nodokļu maksātājam radušies izdevumi saistībā ar tāda nekustamā īpašuma pirmo ierakstīšanu nekustamā īpašuma publiskotajā reģistrā, attiecībā uz kuru pircējam ir prasījuma tiesības saistībā ar īpašumtiesību nodošanu nākotnē un kuru viņam nodevuši pārdevēji, kuri nav ierakstījuši zemesgrāmatā savas īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu, var tikt kvalificēti kā sagatavojošas ieguldījuma darbības, par kurām nodokļu maksātājam ir tiesības uz PVN atskaitīšanu?
- 3) Vai Direktīva 2006/112 un it īpaši tās 24., 28., 167. pants un 168. panta a) punkts ir interpretējami tādējādi, ka pircējam nodokļu maksātājam radušies izdevumi saistībā ar tāda nekustamā īpašuma pirmo ierakstīšanu nekustamā īpašuma publiskotajā reģistrā, kas viņam ir nodots un attiecībā uz kuru pircējam saskaņā ar vienošanos ir prasījuma tiesības uz īpašumtiesību saņemšanu nākotnē no pārdevējiem, kuri nav ierakstījuši zemesgrāmatā savas īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu, ir jākvalificē kā pakalpojumu sniegšana pārdevējiem apstākļos, kuros pārdevējs un pircējs ir vienojušies, ka nekustamā īpašuma cena neietver ar kadastru saistīto darījumu ekvivalento vērtību?
- 4) Vai Direktīvas 2006/112 nozīmē administratīvās izmaksas par nekustamo īpašumu, ko pircējam nodevis pārdevējs un attiecībā uz kuru pircējam ir prasījuma tiesības uz īpašumtiesību saņemšanu nākotnē no pārdevēja, tostarp izdevumi par pirmo ierakstīšanu nekustamā īpašuma publiskotajā reģistrā, taču kuriem var tikt pievienoti citi izdevumi, ir obligāti jāsedz pārdevējam? Vai tomēr šādus izdevumus, pamatojoties uz pušu vienošanos, var segt pircējs vai jebkura no darījumā iesaistītajām pusēm, kā rezultātā šim tiesību subjektam tiek atzītas tiesības uz PVN atskaitīšanu?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 16. novembrī – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-718/18)

(2019/C 54/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Noll-Ehlers, O. Beynet)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. atzīt, ka, nepareizi transponējot

— Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu⁽¹⁾ 2. panta 21. punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu⁽²⁾ 2. panta 20. punktu;

- Direktīvu 2009/72/EK un 2009/73/EK 19. panta 3. punktu saistībā ar 19. panta 8. punktu;
- Direktīvu 2009/72/EK un 2009/73/EK 19. panta 5. punktu;
- Direktīvas 2009/72/EK 37. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 6. punkta a) un b) apakšpunktu, un Direktīvas 2009/73/EK 41. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 6. punkta a) un b) apakšpunktu,

Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi Direktīvās 2009/72/EK un 2009/73/EK paredzētos pienākumus;

2. piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība attiecas uz Direktīvu 2009/72 un 2009/73 par elektroenerģijas un dabasgāzes tirgu nepilnīgu transponēšanu Vācijā ar Enerģētikas likumu [*Energiewirtschaftsgesetz* (turpmāk tekstā – “*EnWG*”). Turklāt pēc Komisijas uzskatiem, transponēšana ar *EnWG* četros punktos ir notikusi tikai nepilnīgi. Pirmkārt, vertikāli integrēta uzņēmuma definīcija, kas nosaka, uz kuriem uzņēmumiem attiecas direktīvu nošķiršanas normas, esot transponēta Vācijas tiesībās tikai ierobežoti. Otrkārt, uzteikuma normas attiecībā uz darba vietas maiņu vertikāli integrētā uzņēmumā nav pilnībā transponētas. Treškārt, arī tiesību normas, kurās ir aizliegta noteikta līdzdalība vertikāli integrētu uzņēmumu uzņēmumos vai to finanšu piešķirumi, ir transponētas tikai ierobežoti. Visbeidzot, tas, kā *EnWG* ir piešķirtas kompetences, pārkāpj valsts regulatīvās iestādes kompetences, kādas tās ir paredzētas šajās direktīvās.

Pēc Komisijas uzskatiem, tādējādi esot pārkāpts Direktīvas 2009/72/EK 2. panta 21. punkts un Direktīvas 2009/73/EK 2. panta 20. punkts, Direktīvu 2009/72/EK un 2009/73/EK 19. panta 3. punkts saistībā ar 19. panta 8. punktu, Direktīvu 2009/72/EK un 2009/73/EK 19. panta 5. punkts, kā arī Direktīvas 2009/72/EK 37. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 6. punkta a) un b) apakšpunkts un Direktīvas 2009/73/EK 41. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 6. punkta a) un b) apakšpunkts.

⁽¹⁾ OV 2009, L 211, 55. lpp.

⁽²⁾ OV 2009, L 211, 94. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 16. novembrī iesniedza *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Vācija) – *Ferrari S.p.A./DU*

(Lieta C-720/18)

(2019/C 54/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ferrari S.p.A.*

Atbildētājs: DU

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai, novērtējot, vai preču zīme, kas reģistrēta plašai preču kategorijai – izskatāmajā lietā sauszemes transportlīdzekļi, it īpaši automobiļi un to daļas –, bet faktiski tiek izmantota tikai īpašam tirgus segmentam – izskatāmajā lietā dārgām luksusa klases sporta automašīnām un to daļām –, pēc veida un apjoma ir tikusi faktiski izmantota Direktīvas 2008/95/EK ⁽¹⁾ 12. panta 1. punkta izpratnē, ir jāņem vērā reģistrētās preču kategorijas tirgus kopumā vai arī var ņemt vērā īpašo tirgus segmentu? Vai tad, ja ar izmantošanu šajā īpašajā tirgus segmentā ir pietiekami, preču zīme atcelšanas procesā ir saglabājama attiecībā uz šo tirgus segmentu?

- 2) Vai preču zīmes īpašnieka īstenota lietotu preču tirdzniecība, kuras preču zīmes īpašnieks jau ir laidis tirgū Eiropas Ekonomikas zonā, ir preču zīmes izmantošana Direktīvas 2008/95/EK 12. panta 1. punkta izpratnē?
- 3) Vai preču zīme, kas reģistrēta ne vien attiecībā uz precī, bet arī attiecībā uz šīs preces daļām, tiek izmantota, lai saglabātu ar to saistītās tiesības, arī attiecībā uz precī, ja šī prece vairs netiek tirgotā, bet tiek tirgoti ar šo preču zīmi apzīmēti piederumi un rezerves daļas iepriekš tirgotai un ar preču zīmi apzīmētai precei?
- 4) Vai, novērtējot, vai preču zīme tiek faktiski izmantota, ir jāņem vērā arī tas, vai preču zīmes īpašnieks, gan neizmantojot preču zīmi, tomēr piedāvā noteiktus pakalpojumus saistībā ar iepriekš jau pārdotajām precēm?
- 5) Vai, pārbaudot preču zīmes izmantošanu attiecīgajā dalībvalstī (izskatāmajā lietā – Vācijā) Direktīvas 2008/95/EK 12. panta 1. punkta izpratnē, atbilstoši Šveices un Vācijas 1892. gada 13. aprīļa Nolīguma par patentu, dizainparaugu un preču zīmju savstarpējo aizsardzību 5. pantam ir jāņem vērā arī attiecīgās preču zīmes izmantošana Šveicē?
- 6) Vai ar Direktīvu 2008/95/EK ir saderīgi preču zīmes īpašniekam, pret kuru tiek celta prasība par preču zīmes atcelšanu, gan noteikt apjomīgu pienākumu sniegt paskaidrojumus par preču zīmes izmantošanu, tomēr pierādīšanas neiespējamības risku attiecināt uz prasītāju, kurš ir iesniedzis pieteikumu par preču zīmes izslēgšanu no reģistra?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2008, L 299, 25. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 16. novembrī iesniedza *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Vācija) – *Ferrari S.p.A./DU*

(Lieta C-721/18)

(2019/C 54/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ferrari S.p.A.*

Atbildētājs: DU

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, izskatot jautājumu, vai preču zīme, kas reģistrēta plašai preču kategorijai – izskatāmajā lietā: sauszemes transportlīdzekļi, it īpaši automobiļi un to daļas –, bet faktiski tiek izmantota tikai īpašam tirgus segmentam – izskatāmajā lietā: dārgām luksusa klases sporta automašīnām un to daļām –, pēc veida un apjoma ir faktiski lietota Direktīvas 2008/95/EK ⁽¹⁾ 12. panta 1. punkta nozīmē, ir jāņem vērā reģistrētās preču kategorijas tirgus kopumā vai arī var ņemt vērā īpašo tirgus segmentu? Vai tad, ja lietošana īpašajā tirgus segmentā ir pietiekoša, preču zīme procesā par izslēgšanu no reģistra, kura pamats ir tās atcelšana, ir saglabājama šajā tirgus segmentā?
- 2) Vai preču zīmes īpašnieka īstenota lietotu preču tirdzniecība, kuras preču zīmes īpašnieks jau ir laidis tirgū Eiropas Ekonomikas zonā, ir preču zīmes lietošana Direktīvas 2008/95/EK 12. panta 1. punkta nozīmē?

- 3) Vai preču zīme, kas reģistrēta ne vien attiecībā uz precī, bet turklāt arī attiecībā uz šīs preces daļām, tiek izmantota, lai saglabātu ar to saistītās tiesības, arī attiecībā uz precī, ja šī prece vairs netiek tirgotā, bet tiek tirgoti ar šo preču zīmi apzīmēti piederumi un rezerves daļas iepriekš tirgotai un ar preču zīmi apzīmētai precei?
- 4) Vai, vērtējot jautājumu, vai preču zīme faktiski tiek lietota, ir jāņem vērā arī tas, vai preču zīmes īpašnieks, gan neizmantojot preču zīmi, tomēr piedāvā noteiktus pakalpojumus jau pārdotām precēm?
- 5) Vai, pārbaudot preču zīmes lietošanu attiecīgajā dalībvalstī (izskatāmajā lietā – Vācijā) Direktīvas 2008/95/EK 12. panta 1. punkta nozīmē, atbilstoši *Deutsch-Schweizerischer Staatsvertrag vom 13. April 1892 betreffend den gegenseitigen Patent-, Muster- und Markenschutz* [Šveices un Vācijas 1892. gada 13. aprīļa Nolīguma par patentu, dizainparaugu un preču zīmju savstarpējo aizsardzību] 5. pantam ir jāņem vērā arī attiecīgās preču zīmes lietošana Šveicē?
- 6) Vai ar Direktīvu 2008/95/EK ir saderīgi preču zīmes īpašniekam, pret kuru tiek celta prasība par preču zīmes atcelšanu, gan noteikt apjomīgu pienākumu sniegt paskaidrojumus par preču zīmes lietošanu, tomēr pierādīšanas neiespējamības risku attiecināt uz prasītāju, kurš ir iesniedzis pieteikumu par preču zīmes izslēgšanu no reģistra?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm; OV 2008, L 299, 25. lpp..

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. novembrī iesniedza Rēzeknes tiesa
(Latvija) – Elme Messer Metalurģs / Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra**

(Lieta C-743/18)

(2019/C 54/12)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Rēzeknes tiesa

Pamatlietas puses

Prasītāja: SIA “Elme Messer Metalurģs”

Atbildētāja: Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Regulas 1083/2006 ⁽¹⁾ 2. panta 7. punkts ir interpretējams tādējādi, ka par saimnieciskās darbības subjekta (finansējuma saņēmēja) darbību vai bezdarbību, kas rada vai varētu radīt kaitējumu Eiropas Savienības budžetam, ir uzskatāma situācija, kurā finansējuma saņēmējs nav spējīgs sasniegt prognozētos komercdarbības apgrozījuma rādītājus attiecīgajā laika periodā tā iemesla dēļ, ka tobrīd ir iestājusies šīs komercdarbības veicēja vienīgā partnera darbības apturēšana vai maksātnespēja?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 (OV 2006, L 210, 25./78. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 29. novembrī iesniedza Rūgikohus (Igaunija) –
H.K./Prokuratuurs**

(Lieta C-746/18)

(2019/C 54/13)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Rūgikohus

Pamatlietas puses

Prasītājs: H.K.

Atbildētāja: Prokuratuurs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/58/EK⁽¹⁾ (2002. gada 12. jūlijs) 15. panta 1. punkts, lasot to kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. pantu, kā arī 52. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka kriminālprocesā valstu iestāžu piekļuve datiem, kuri ļauj noteikt nosūtīšanas un saņemšanas vietu, datumu, pulksteņa laiku un ilgumu, komunikāciju pakalpojuma veidu, izmantoto gala iekārtu un mobilās gala iekārtas izmantošanas vietu saistībā ar aizdomās turētā kriminālprocesā telefona vai mobilā telefona komunikāciju, ir tik būtiska iejaukšanās minētajos Hartas pantos paredzētajās pamattiesībās, ka šo piekļuvi noziedzīgo nodarījumu prevencijas, izmeklēšanas, atklāšanas un kriminālvajāšanas jomā ir jānodrošina tikai saistībā ar smagas kriminalitātes apkarošanu neatkarīgi no tā, uz kuru laikposmu attiecas saglabātie dati, kuriem valsts iestādēm ir piekļuve?
- 2) Vai Direktīvas 2002/58/EK 15. panta 1. punkts, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2018. gada 2. oktobra spriedumā lietā C-207/16, 55.–57. punkts, formulēto samērīguma principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja pirmajā jautājumā minēto datu, kuriem valsts iestādēm ir piekļuve, apjoms (gan ņemot vērā datu veidu, gan apjomu laika ziņā) nav liels, ar to saistīto pamattiesību ierobežojumu var pamatot ar noziedzīgo nodarījumu prevencijas, izmeklēšanas, atklāšanas un kriminālvajāšanas mērķi vispārīgi un ka noziedzīgajiem nodarījumiem, kuri ar ierobežojumu ir jāapkaro, ir jābūt jo smagākiem, jo lielāks ir to datu apjoms, kuriem valsts iestādēm ir piekļuve?
- 3) Vai Eiropas Savienības Tiesas 2016. gada 21. decembra spriedumā apvienotajās lietās C-203/15 un C-698/15, rezolutīvās daļas 2) punkts, minētā prasība, ka kompetento valsts iestāžu piekļuvei datiem ir jābūt pakļautai iepriekšējai tiesas vai neatkarīgas valsts iestādes kontrolei, nozīmē, ka Direktīvas 2002/58/EK 15. panta 1. punkts [oriģ. 2. lpp.] ir jāinterpretē tādējādi, ka prokuratūru, kura veic pirmstiesas izmeklēšanu, un turklāt tās rīcībai saskaņā ar likumu ir jābūt neatkarīgai, tā ir pakļauta tikai likumam un tā pirmstiesas izmeklēšanā noskaidro gan apsūdzēto krimināllietas iztiesāšanas stadijā attaisnojošos, gan apsūdzēto pierādījumus, taču vēlāk tiesvedībā uztur valsts apsūdzību, var uzskatīt par neatkarīgu administratīvo iestādi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV 2002, L 201, 37. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. decembrī iesniedza Bayerischer
Verwaltungsgerichtshof (Vācija) – Deutsche Umwelthilfe e.V./Freistaat Bayern**

(Lieta C-752/18)

(2019/C 54/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Deutsche Umwelthilfe e.V.

Atbildētāja: Freistaat Bayern

Prejudiciālie jautājumi

Vai:

1. Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. panta 3. punkta otrajā daļā noteiktā prasība, atbilstoši kurai dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to pienākumu izpildi, kas izriet no Līgumiem vai no Savienības iestāžu aktiem;
2. tostarp Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 197. panta 1. punktā noteiktais efektīvas Savienības tiesību īstenošanas dalībvalstīs princips;
3. Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta 1. punktā garantētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību;
4. no Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas konvencija) 9. panta 4. punkta pirmā teikuma izrietošais līgumslēdzēju valstu pienākums nodrošināt efektīvu tiesību aizsardzību vides jautājumos;
5. LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā reglamentētais dalībvalstu pienākums nodrošināt efektīvu tiesisko aizsardzību jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības

ir jāinterpretēt tādējādi, ka Vācijas tiesai ir tiesības – un konkrētajā gadījumā pat pienākums – piespriest Vācijas federālās zemes amatpersonām apcietinājumu, lai šādā veidā īstenotu šīs federālās zemes pienākumu izdarīt grozījumus ar konkrētu minimālo saturu gaisa kvalitātes uzlabošanās plānā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (OV 2008, L 152, 1. lpp.) 23. panta izpratnē, ja šī federālā zeme ir tikusi notiesāta ar spēkā esošu spriedumu veikt grozījumus ar šo minimālo saturu, un

- pret šo federālo zemi vairākkārtēji paustie draudi par soda maksājuma piemērošanu un vairākkārtēja tās piemērošana nav devusi rezultātus,
- no draudiem par soda maksājuma piemērošanu un no tā piemērošanas arī tad, ja tiktu draudēts ar lielākām summām nekā līdz šim un tādās tiktu piemērotas, neizriet nozīmīga piekāpšanās iedarbība tāpēc, ka soda maksājumu samaksa ar spēkā esošu spriedumu notiesātajai federālajai zemei vienlaikus nenozīmē finansiālus zaudējumus, bet gan šajā ziņā notiek tikai attiecīgi noteiktās summas pārskaitīšana no vienas grāmatvedības iestādes valsts budžeta ietvaros uz citu grāmatvedības iestādi valsts budžeta ietvaros;
- ar spēkā esošu spriedumu notiesātā federālā zeme gan iepretim tiesām, gan publiski – tostarp ar savu ranga ziņā augstāko politisko ierēdņu starpniecību iepretim parlamentam – ir apņēmusies neizpildīt tiesas uzliktos pienākumus saistībā ar gaisa kvalitātes uzlabošanas plānošanu;

- lai gan principā valsts tiesībās ar mērķi izpildīt tiesas nolēmumus apcietinājuma institūts ir paredzēts, valsts Konstitucionālās tiesas judikatūrai ir pretrunā attiecīgās tiesību normas piemērošana tādā situācijā kā šī; un
- valsts tiesībās tādā situācijā kā šī nav paredzētas sankcijas, kas ir vairāk vērstas uz mērķa sasniegšanu nekā draudi piespriest soda maksājumus un to piemērošanu, taču ar mazāku ierobežojošu iedarbību nekā apcietinājums, un atsaukšanās uz šādām sankcijām arī pēc būtības nav iespējama?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. decembrī iesniedza Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois (Francija) – LC, MD/easyJet Airline Co. Ltd

(Lieta C-756/18)

(2019/C 54/15)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Pamatlietas puses

Prasītāji: LC, MD

Atbildētāja: easyJet Airline Co. Ltd

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 261/2004”), 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai atsauktos uz šīs regulas tiesību normām, pasažieriem ir jāpierāda, ka viņi bija ieradušies uz reģistrāciju?

Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 3. panta 2. punkta a) apakšpunktam ir pretrunā vienkāršs pieņēmums, saskaņā ar kuru nosacījums par pasažiera ierašanos uz reģistrāciju ir uzskatāms par izpildītu, ja šī pasažiera rīcībā ir apkalpojošā gaisa pārvadātāja akceptēta un reģistrēta rezervācija 2. panta g) punkta izpratnē?

⁽¹⁾ OV L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 4. decembrī iesniedza Rayonen sad Haskovo (Bulgārija) – QH/Varhoven kasatsionen sad der Republik Bulgarien

(Lieta C-762/18)

(2019/C 54/16)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Rayonen sad Haskovo

Pamatlietas puses

Prasītājs: QH

Atbildētāja: Varhoven kasatsionen sad der Republik Bulgarien

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu un/vai judikatūru, kas paredz, ka darba ņēmējam, kuram nelikumīgi uzteikts darbs un kurš pēc tam atjaunots iepriekšējā darbā saskaņā ar tiesas spriedumu, nav tiesību saņemt apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu par laikposmu no darba uzteikuma dienas līdz dienai, kad viņš tika atjaunots iepriekšējā darbā?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Direktīvas 2003/88 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu un/vai judikatūru, kas paredz, ka, no jauna izbeidzot darba attiecības, šim darba ņēmējam nav tiesību saņemt finansiālu atlīdzību par neizmantoju apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu par laikposmu no iepriekšējā uzteikuma dienas līdz dienai, kad viņš tika atjaunots iepriekšējā darbā?

⁽¹⁾ OV 2003, L 299, 9. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 7. decembrī iesniedza Cour de cassation (Francija) – Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle/SJ, Ministre chargé de la Sécurité sociale

(Lieta C-769/18)

(2019/C 54/17)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle*

Atbildētāji: *SJ, Ministre chargé de la Sécurité sociale*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbalsts, lai mazinātu ar invaliditāti saistītos izdevumus, kas paredzēts *Sozialgesetzbuch* (Vācijas Sociālā nodrošinājuma kodekss) astotās daļas § 35a, ietilpst Regulas Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ materiālajā piemērošanas jomā?
- 2) Apstiprinošas atbildes gadījumā – vai pabalsts bērna ar invaliditāti audzināšanai, tā piemaksa vai, ja tas netiek maksāts, invaliditātes kompensācijas pabalsts, no vienas puses, un integrācijas atbalsts bērniem un jauniešiem ar invaliditāti, kas paredzēts *Sozialgesetzbuch* (Vācijas Sociālā nodrošinājuma kodekss) astotās daļas § 35a, no otras puses, ir līdzvērtīgi Regulas Nr. 883/2004 5. panta a) punkta izpratnē, ņemot vērā *Code français de la sécurité sociale* [Francijas Sociālā nodrošinājuma kodeksa] L. 351–4-1. panta mērķi, kas ir vērsts uz bērna ar invaliditāti audzināšanas izdevumu ņemšanu vērā, nosakot apdrošināšanas ilgumu, kas dod tiesības uz vecuma pensijas pakalpojumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 11. decembrī iesniedza Conseil d'État (Francija) – Association française des usagers de banques/Ministre de l'Économie et des Finances

(Lieta C-778/18)

(2019/C 54/18)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Association française des usagers de banques

Atbildētāja: Ministre de l'Économie et des Finances

Prejudiciālie jautājumi

- Vai Direktīvas 2014/17/ES (2014. gada 4. februāris) par patērētāju kredītligumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu ⁽¹⁾ 12. panta 2. punkta a) apakšpunkta noteikumi, ņemot vērā tostarp mērķi, ko tie piešķir maksājumu kontam vai krājkontam, kuru tie atļauj atvērt vai uzturēt, vai šī paša panta 3. punkta noteikumi ļauj, pirmkārt, kreditoram pieprasīt aizņēmējam kā atlīdzību par individuālu priekšrocību deponēt visu savu algu vai tamlīdzīgus ienākumus maksājumu kontā kredītligumā noteiktajā laikposmā neatkarīgi no summas, periodiskajiem maksājumiem un aizdevuma ilguma, un otrkārt, šādi noteiktajam termiņam ilgt līdz desmit gadiem vai, ja tas ir īsāks, liguma darbības laiku?
- Vai Direktīvas 2007/64/EK ⁽²⁾ (2007. gada 13. novembris) 45. pants, kas attiecīgajā laikā bija piemērojams un tagad ir pārņemts Direktīvas (ES) 2015/2366 ⁽³⁾ (2015. gada 25. novembris) 55. pantā un Direktīvas 2014/92/ES ⁽⁴⁾ (2014. gada 23. jūlijs) 9. līdz 14. pantā, kuri attiecas uz banku mobilitātes atvieglošanu un maksājumiem par maksājumu konta slēgšanu, nepieļauj, ka konts, ko aizņēmējs ir atvēris pie kreditora, lai tur noguldītu savus ienākumus apmaiņā pret individuālu priekšrocību saskaņā ar kredītligumu, slēgšana, ja tā notiek pirms šajā līgumā noteiktā termiņa beigām, izraisa šīs priekšrocības zaudēšanu, tostarp vairāk nekā gadu pēc konta atvēršanas, un, otrkārt, vai šie paši noteikumi nepieļauj, ka šī perioda ilgums var sasniegt desmit gadus vai kopējo aizdevuma ilgumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/17/ES (2014. gada 4. februāris) par patērētāju kredītligumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 60, 34. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV L 319, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 35. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/92/ES (2014. gada 23. jūlijs) par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām (OV L 257, 214. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. decembrī iesniedza Tribunal d'instance
Épinal (Francija) – Cofidis/YP**

(Lieta C-782/18)

(2019/C 54/19)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal d'instance Épinal

Pamatlietas puses

Prasītājs: Cofidis

Atbildētājs: YP

Prejudiciālais jautājums

Vai patērētāju aizsardzībai, kas tiek nodrošināta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītligumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK ⁽¹⁾, neatbilst valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru prasībā, ko profesionālis ir cēlis pret patērētāju, un kas ir pamatota ar viņu starpā noslēgtu kredītligumu, pēc piecu gadu noilguma termiņa beigām, kas sākas līdz ar līguma noslēgšanu, valsts tiesai ir aizliegts, pēc savas ierosmes vai pēc patērētāja izvirzītas iebildes, norādīt un sodīt par to, ka ir pārkāptas direktīvas 8. pantā paredzētās tiesību normas par pienākumu pārbaudīt patērētāja maksāspēju, direktīvas 10. pantā un nākamajos pantos paredzētās tiesību normas par kredītligumos skaidri un lakoniski norādāmo informāciju, un vispārīgāk, visas minētajā direktīvā paredzētās patērētājus aizsargājošās tiesību normas?

⁽¹⁾ OV L 133, 66. lpp.

**Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 12. decembrī Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße
Bienenhaltung iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2018. gada 27. septembra spriedumu lietā
T-12/17 Mellifera e.V./Eiropas Komisija**

(Lieta C-784/18 P)

(2019/C 54/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (pārstāvis: A. Lingenfelser, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. Atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 27. septembra spriedumu Mellifera e. V./Eiropas Komisija, T-12/17, ciktāl Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasītājas prasības pieteikuma 1) punktā iekļauto prasījumu (pārsūdzētā sprieduma 18. punkta pirmais ievilkums) – atzīt atbildētājas 2016. gada 8. novembra lēmumu Ares(2016)6306335 par spēkā neesošu – un ir piespriedusi prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
2. Atzīt par spēkā neesošu 1. punktā minēto atbildētājas lēmumu;

3. Piespriest atbildētājam atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzības pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā izvirza divus apelācijas sūdzības pamatus.

Pirmais pamats: esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1367/2006⁽¹⁾ 10. panta 1. punkts, kas lasīts kopsakarā tās 2. panta 1. punkta g) apakšpunktu un Orhūsas konvenciju.

Pretēji Vispārējās tiesas nostājamai darbīgās vielas glifosāta atļūdas pagarināšana esot administratīvs akts, kuru varot pārbaudīt Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 1. punktā paredzētajā procesā. It īpaši atbilstoši tā formulējumam un mērķim Regulas (EK) Nr. 1367/2006 2. panta 1. punkta g) apakšpunktā iekļūatā tiesiskā sastāva pazīme "individuāls raksturs" attiecoties uz materiālās piemērošanas jomu, nevis uz to personu skaitu vai nosakāmību, kuras regulējums skar.

Otrais pamats: neesot ievērots princips, ka ES sekundārās tiesības ir jāinterpretē starptautisko nolūgumu gaismā.

Vispārējā tiesa esot pārkāpusi starptautiskajām tiesībām pēc iespējas atbilstošākās interpretācijas principu, jo tā Regulas Nr. 1367/2006 10. pantu kopsakarā ar 2. panta 1. punkta g) apakšpunktu nav interpretējusi atbilstoši Orhūsas konvencijai, lai gan tā esot pilnīgā saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 1367/2006 iekļūauto attiecīgo Savienības tiesību normu formulējumu un mērķi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un strukturām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.).

Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 15. novembra rīkojums (*Raad van State (Nīderlande)* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/D, I/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*

(Lieta C-586/17)⁽¹⁾

(2019/C 54/21)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 5, 8.1.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 16. oktobra rīkojums (*Finanzgericht Hamburg (Vācija)* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hannover*

(Lieta C-593/17)⁽¹⁾

(2019/C 54/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 32, 29.1.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 8. novembra rīkojums – Eiropas Komisija/Irija**(Lieta C-678/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 22, 22.1.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 7. novembra rīkojums (*Tribunal de première instance francophone de Bruxelles* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich, Zoe Reich/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV**(Lieta C-730/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/24)

Tiesvedības valoda – franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 104, 19.3.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 26. oktobra rīkojums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Logistik XXL GmbH/CMR Transport & Logistik, piedaloties Rudolph Spedition und Logistik GmbH**(Lieta C-135/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 190, 4.6.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 26. oktobra rīkojums (*Supreme Court* (Irija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – KN/Minister for Justice and Equality**(Lieta C-191/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 190, 4.6.2018.

Tiesas (septītā palāta) priekšsēdētāja 2018. gada 8. novembra rīkojums (*Budai Központi Kerületi Bíróság* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VE/WD

(Lieta C-227/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/27)

Tiesvedības valoda – ungāru

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 231, 2.7.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 22. novembra rīkojums (*Audiencia Provincial de Almería* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Banco Popular Español SA/María Ángeles Díaz Soria, Miguel Ángel Góngora Gómez, José Antonio Sánchez González, Dolores María del Águila Andújar*

(Lieta C-232/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/28)

Tiesvedības valoda – spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 240, 9.7.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 15. novembra rīkojums (*Juzgado de lo Social nº33 de Barcelona* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Magdalena Molina Rodríguez/Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)*

(Lieta C-279/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/29)

Tiesvedības valoda – spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 259, 23.7.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 26. oktobra rīkojums (*Handelsgericht Wien* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *KAMU Passenger & IT Services GmbH/Türk Hava Yolları A. O. – T. H. Y. Turkish Airlines*

(Lieta C-289/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 285, 13.8.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 7. novembra rīkojums (*Landesgericht Linz* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – DS/*Porsche Inter Auto GmbH & Co KG*

(Lieta C-466/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/31)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 408, 12.11.2018.

Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2018. gada 23. oktobra rīkojums (*Förvaltningsrätten i Göteborg* (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AA/*Migrationsverket*

(Lieta C-526/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/32)

Tiesvedības valoda – zviedru

Tiesas sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 381, 22.10.2018.

Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 8. novembra rīkojums (*Landgericht Hamburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Eurowings GmbH/JJ, KI*

(Lieta C-557/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/33)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 436, 3.12.2018.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2018. gada 28. novembra rīkojums – *Euronet Consulting*/Komisija

(Lieta T-350/18) ⁽¹⁾

(Publiski pakalpojumu līgumi – Iepirkuma procedūra – Pretendenta piedāvājuma noraidīšana – Apstrīdētā akta daļēja atcelšana – Lēmums par grozījumu – Zudis strīda priekšmets – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2019/C 54/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Euronet Consulting EEIG* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: P. Peeters un R. van Cleemput, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Estrada de Solà, T. Ramopoulos un A. Aresu)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas lēmumu, kas prasītājam tika paziņots 2018. gada 26. marta vēstulē, un ar kuru ir noraidīts konsorcijs, ko vada prasītāja, piedāvājums iepirkuma procedūras *EuropeAid/138778/DH/SER/Multi* – “2018. gada pamatlīguma par ārējās palīdzības īstenošanu (*FWC SIEA 2018*) 2017/S 128-260026” 2. daļai, kā arī ar kuru līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas desmit citiem pretendentiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies pagaidu noregulējuma tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 259, 23.7.2018.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 28. novembra rīkojums – ZU/Komisija

(Lieta T-671/18 R)

(Pagaidu noregulējums – Civildienests – Pieteikums par izpildes apturēšanu – Steidzamības neesamība)

(2019/C 54/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZU (pārstāvis: C. Bernard-Glanz, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvis: G. Berscheid un R. Striani)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt Komisijas Cilvēkresursu un drošības ģenerāldirektorāta (DG HR) 2018. gada 12. oktobra lēmuma (Ares(2018)5241886 – 12/10/2018) par prasītāja pārceļšanu un Komisijas Cilvēkresursu un drošības ģenerāldirektorāta (DG HR) 2018. gada 29. oktobra lēmuma (Ares(2018) 5529220 – 29/10/2018), ciktāl tas attiecas uz prasītāja atgriešanu galvenajā birojā, izpildi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2018. gada 27. novembrī – Polija/Komisija**(Lieta T-703/18)**

(2019/C 54/36)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis: B. Majczyna)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2018. gada 17. septembra lēmumu, ar kuru tiek noteikts pienākums īstenot galīgajā revīzijas ziņojumā noteiktās darbības un ieteikumus daļā par ieteikuma 04.01. g) punktu par finanšu korekcijas piemērošanu izmaksām attiecībā uz PVN saistībā ar gadījumiem, kuros dalībnieki, kas saņēma atbalstu, bija PVN maksātāji un tādēļ varēja saņemt PVN atmaksu, tomēr to nedarīja, projektos, kas īstenoti visu no Eiropas Sociālā fonda līdzfinansēto darbības programmu ietvaros, par kuriem izmaksas tika deklarētas atmaksas saņemšanai no Eiropas Komisijai;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza vienu vienīgo pamatu par Regulas Nr. 1303/2013⁽¹⁾ 65. panta 2. punkta un 69. panta 3. punkta c) apakšpunkta kopsakarā ar šīs pašas regulas 2. panta 10. punktu pārkāpumu, tos nepareizi interpretējot un kļūdaini atzīstot, ka atbalsta no Eiropas Sociālā fonda galasaņēmējiem ir piemērojams Regulas Nr. 1303/2013 69. panta 3. punkta c) apakšpunkts, lai gan tie nav atbalsta saņēmēji minētās regulas 2. panta 10. punkta izpratnē.

Šā pamata ietvaros Polijas Republika norāda, ka atbilstoši vispārējam izdevumu atbilstības principam Eiropas Sociālā fonda projektos, kurš noteikts Regulas Nr. 1303/2013 65. panta 2. punktā, izdevumu atbilstības prasības, kas izriet no šīs regulas 69. panta, ir jāievēro atbalsta saņēmējam, kurš projektu īsteno.

Prasītājas ieskatā Regulas Nr. 1303/2013 2. panta 10. punktā dalībvalstīm viennozīmīgi ir atstāta izvēles brīvība par to, vai gadījumos, kad atbalsta apmērs nesasniedz 200 000 EUR, par saņēmēju tiek atzīts subjekts, kurš atbalstu saņem, vai arī tāpat subjekts, kurš šādu atbalstu piešķir.

Šajā lietā atbilstoši Polijas iestāžu izvēlei atbalsta saņēmējs ir subjekts, kurš piešķir atbalstu, nevis subjekts, kurš to saņem. Galasaņēmēji nav atbalsta saņēmēji, un tāvad prasītājas ieskatā tiem nav piemērojams Regulas Nr. 1303/2013 69. panta 3. punkta c) apakšpunkts.

Turklāt Polijas Republika apgalvo, ka šajā lietā atbalsta saņēmēja statusa atzīšana atbalstu saņemošajam subjektiem, kas ir bezdarbnieki, būtu saistīta ar daudzu pienākumu uzlikšanu tiem saistībā ar saņemtā atbalsta aprēķinu, ziņošanu par projekta posmu īstenošanu, projekta pārbaudēm un datu aizpildīšanu informātikas sistēmās, kas ir vēltītas darbības programmu īstenošanai. Šāds risinājums traucētu Regulas Nr. 1303/2013 mērķu sasniegšanai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV 2013, L 347, 320. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 29. novembrī – *Tilly-Sabco*/Padome un Komisija

(Lieta T-707/18)

(2019/C 54/37)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Tilly-Sabco* (*Guerlesquin*, Francija) (pārstāvji: *R. Milchior* un *S. Charbonnel*, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt par pieņemamu prasību atcelt Padomes Regulu (ES) Nr. 2018/1277 (2018. gada 18. septembris) par mājputnu gaļas eksporta kompensāciju noteikšanu (OV 2018, L 239, 1. lpp.) nulles apmērā;

līdz ar to

— atcelt Padomes Regulu (ES) Nr. 2018/1277 (2018. gada 18. septembris) par mājputnu gaļas eksporta kompensāciju noteikšanu (OV 2018, L 239, 1. lpp.) nulles apmērā;

— nospriest un pamatā atzīt Padomi par atbildīgu pārkāpumā par Regulas (ES) Nr. 2018/1277 (2018. gada 18. septembris), kura tiek atcelta, pieņemšanu;

— nospriest un pakārtoti atzīt par atbildīgu pārkāpumā Komisiju, kas pieļāvusi, ka Padome pieņem atceļamo Regulu (ES) Nr. 2018/1277 (2018. gada 18. septembris), tikai un vienīgi gadījumā, ja Komisijas atbildība netiks konstatēta tiesvedībā lietā, T-437/18;

— nospriest un vēl pakārtotāk atzīt Padomi un Komisiju par atbildīgu pārkāpumā – atceļamās Regulas (ES) Nr. 2018/1277 (2018. gada 18. septembris), pieņemšanā, tikai un vienīgi gadījumā, ja Komisijas atbildība netiks konstatēta tiesvedībā lietā T-437/18;

— nospriest un atzīt, ka Padomes un/vai Komisijas pieļautie pārkāpumi ir radījuši zaudējumus sabiedrībai *Tilly-Sabco*;

līdz ar to

— galvenokārt,

— nospriest un atzīt, ka Padomei ir pienākums samaksāt prasītājam pamatsummu 3 238 000 EUR apmērā, tostarp:

— 2 848 000 EUR par nesaņemtiem kompensācijas maksājumiem par pārdoto apjomu laikposmā no 2013. gada 19. jūlija līdz 31. decembrim;

— 390 000 EUR kompensāciju, kas saistīta ar negūto peļņu par papildus 3 550 tonnu nepārdoto produkciju, kas bija paredzēta PMO šajā pat laikposmā;

— piespriest Padomei samaksāt prasītājam pamatsummu 3 238 000 EUR apmērā, kuru,

— pārvērtē, pieskaitot kompensācijas procentus, sākot no Regulas (ES) Nr. 689/2013 atceļšanas līdz šī sprieduma pasludināšanai, atbilstoši gada inflācijas līmenim, kādu *Eurostat* (Eiropas Savienības Statistikas birojs) attiecīgajā periodā ir konstatējis dalībvalstī, kurā šī sabiedrība ir reģistrēta;

— palielina, pieskaitot nokavējuma procentus, sākot no šī sprieduma pasludināšanas līdz pilnīgai samaksai, kas aprēķināti atbilstoši Eiropas Centrālās bankas (ECB) savām galvenajām kapitāla refinansēšanas operācijām piemērotajai likmei, to palielinot par diviem procentpunktiem;

— pakārtoti,

— nospriest un atzīt, ka Komisijai ir pienākums samaksāt prasītājam pamatsummu 3 238 000 EUR apmērā, tostarp:

— 2 848 000 EUR par nesaņemtiem kompensācijas maksājumiem par pārdoto apjomu laikposmā no 2013. gada 19. jūlija līdz 31. decembrim;

— 390 000 EUR kompensāciju, kas saistīta ar negūto peļņu par papildus 3 550 tonnu nepārdoto produkciju, kas bija paredzēta PMO šajā pat laikposmā;

— piespriest Komisijai samaksāt prasītājam pamatsummu 3 238 000 EUR apmērā, kuru,

— pārvērtē, pieskaitot kompensācijas procentus, sākot no Regulas (ES) Nr. 689/2013 atceļšanas līdz šī sprieduma pasludināšanai, atbilstoši gada inflācijas līmenim, kādu *Eurostat* (Eiropas Savienības Statistikas birojs) attiecīgajā periodā ir konstatējis dalībvalstī, kurā šī sabiedrība ir reģistrēta;

— palielina, pieskaitot nokavējuma procentus, sākot no šī sprieduma pasludināšanas līdz pilnīgai samaksai, kas aprēķināti atbilstoši Eiropas Centrālās bankas (ECB) savām galvenajām kapitāla refinansēšanas operācijām piemērotajai likmei, to palielinot par diviem procentpunktiem;

- atzīt un nospriest, ka Komisijai piespriedā pamatsumma un procenti šajā lietā var tik samazināti tās summas apmērā, kura tai ir piesprieda lietā T-437/18;
- piespriest Komisijai samaksāt morālā kaitējuma atlīdzību tās pieļautā dubultpārkāpuma dēļ un atbilstoši *ex aequo et bono* 20 000 EUR apmērā;
- vēl pakārtotāk,
 - nospriest, ka Padomei un Komisijai jāsamaksā prasītājai summa 3 238 000 EUR apmērā, Vispārējai tiesai nospriežot par pamatsummas sadali starp šīm abām iestādēm, tostarp:
 - 2 848 000 EUR par nesaņemtiem kompensācijas maksājumiem par pārdoto apjomu laikposmā no 2013. gada 19. jūlija līdz 31. decembrim;
 - 390 000 EUR kā kompensāciju, kas saistīta ar negūto peļņu par papildus 3 550 tonnu nepārdoto produkciju, kas bija paredzēta PMO šajā pat laika posmā;
 - piespriest Padomei un Komisijai samaksāt prasītājai summu 3 238 000 EUR apmērā, Vispārējai tiesai nospriežot par pamatsummas sadali starp šīm abām iestādēm, tostarp,
 - Padomei, no vienas puses, un Komisijai, no otras puses, piespriedo pamatsummu pārvērtē, pieskaitot kompensācijas procentus, sākot no Regulas (ES) Nr. 689/2013 atcelšanas līdz šī sprieduma pasludināšanai, atbilstoši gada inflācijas līmenim, kādu Eurostat (Eiropas Savienības Statistikas birojs) attiecīgajā periodā ir konstatējis dalībvalstī, kurā šī sabiedrība ir reģistrēta;
 - summu palielina, pieskaitot nokavējuma procentus, sākot no šī sprieduma pasludināšanas līdz pilnīgai samaksai, kas aprēķināti atbilstoši Eiropas Centrālās bankas (ECB) savām galvenajām kapitāla refinansēšanas operācijām piemērotajai likmei, to palielinot par diviem procentpunktiem;
- piespriest Padomei un Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo prasību un Vispārējai tiesai, iespējams, sadalīt tiesāšanās izdevumus starp tām.

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojot savu prasību, prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par procedūras neievērošanu jeb procedūras pārkāpumu, jo tā uzskata, ka šajā lietā neesot tikusi ievērota procedūra atceltā tiesību akta aizvietošanai, tā kā atceltā akta, proti, Regulas (ES) Nr. 689/2013 (2013. gada 18. jūlijs), ar ko nosaka eksporta kompensācijas par mājputnu gaļu (OV 2013, L 196, 13. lpp.), autore bija Komisija, bet jauno regulu, pamatojoties uz atšķirīgu tekstu, 2018. gada 18. septembrī pieņēma Padome.
2. Otrais pamats ir par noteikuma par formas prasību paralēlismu pārkāpumu, jo, pirmkārt, jauno regulu esot pieņēmusi nevis Komisija, bet Padome, un, otrkārt, Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komitejai esot bijis jāpalīdz Komisijai.
3. Trešais pamats ir par apstrīdētās regulas juridiskā pamata neesamību, jo ar LESD 43. panta 3. punktu, kurš tika izmantots kā vienīgais iespējamais juridiskais pamats apstrīdētās regulas pieņemšanai, Padomei neesot piešķirtas tiesības pieņemt šādu regulu. Līdz ar to nepastāvošs juridiskais pamats, kas ļautu Padomei pieņemt aktu mājputnu gaļas eksporta kompensāciju noteikšanai.

4. Ceturtais pamats ir par procedūras neievērošanu, jo, lai izpildītu Tiesas 2017. gada 20. septembra spriedumu *Tilly-Sabco*/Komisija (C-183/16 P, EU:C:2017:704), Komisijai pašai esot bijis jāpieņem atceltās regulas aizvietojošais akts, un nevis jālūdz Padomei pieņemt aktu "tās vietā".
5. Piektais pamats ir par nepietiekamu vai kļūdainu pamatojumu gan pēc formas – jo apstrīdētajā regulā netiekot paskaidrots, nedz kādēļ bija jālūdz Padomei pieņemt šo tekstu, nedz kāpēc un kā LESD 43. panta 3. punkts bija vienīgais juridiskais pamats, kas ļāva to pieņemt–, gan pēc būtības, lai noteiktu kompensācijas likmi, jo Padome, tāpat kā iepriekš Komisija, neesot veikusi nekādu ekonomisko analīzi.
6. Sestais pamats ir par apstrīdētās regulas pretrunīgumu, jo Padome to esot pieņēmusi, nepārdomājot un neanalizējot, pēc tādas pat identiskas regulas un balstoties uz kļūdainu un spēkā neesošu juridisko pamatu, un tāpat neņemot vērā iepriekš minēto Tiesas spriedumu.

Prasītāja uzskata, ka šīs jaunās Regulas (ES) Nr. 2018/1277 atcelšana dod tiesības lūgt Padomei atlīdzināt zaudējumus, kas tai ir radušies regulas pieņemšanas dēļ. Pakārtoti, prasītāja izvirza prasību par līgumtiesisko atbildību pret Komisiju, kas ir pamatā šai jaunajai atceļamajai regulai. Visbeidzot, vēl pakārtotāk, tā lūdz Vispārējo tiesu atzīt Padomes un Komisijas kopējo solidāro atbildību, ņemot vērā, ka abas iestādes ir izdarījušas atšķirīgus pārkāpumus.

Prasība, kas celta 2018. gada 4. decembrī – *Adraces*/Komisija

(Lieta T-714/18)

(2019/C 54/38)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro Sul – Adraces (Vila Velha de Ródão, Portugāle)* (pārstāvji: *G. Anastácio, D. Pirra Xarepe, J. Whyte* un *M. Barros Silva*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2018. gada 26. septembra Lēmumu ARES (2018) 4940694 par Sadarbības pamatnolīguma Nr. COM/LIS/ED/2018-2020_1 izbeigšanu un piespriest Komisijai atjaunot prasītājas agrāko stāvokli.
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats – tiesiskās drošības principa pārkāpums, jo Komisija ir vienpusēji atkāpusies no publiskā iepirkuma līguma, šādu rīcību nekādi nedz pamatodama, nedz attaisnodama.
2. Otrais pamats – labtības principa pārkāpums, jo, iekļaudama minētajā pamatnolīgumā vispārīgu atkāpšanās klauzulu, saskaņā ar kuru tā drīkst šo pamatnolīgumu patvaļīgi izbeigt bez vajadzības šādu rīcību nedz pamatot, nedz attaisnot, Komisija ir ļaunprātīgi izmantojusi pilnvaras un nav ievērojusi ikvienu (gan publiski tiesisko, gan privāttiesisko) līgumattiecību pamatā esošo interešu līdzsvaru.

3. Trešais pamats – publiskā iepirkuma līgumu jomā administrācijai saistošā privātpersonu tiesību un legītīmo interešu ievērošanas principa pārkāpums, jo Komisija vienpusēji gluži patvaļīgi un bez jebkāda pamatojuma ir atkāpusies no minētā pamatnolīguma, lai gan šādi rīkoties aizliedz princips *pacta sunt servanda*.
4. Ceturtais pamats – labas pārvaldības pienākuma neizpilde, jo Komisija no minētā pamatnolīguma ir atkāpusies vienīgi kāda avīzes raksta dēļ, pietiekami sīki neizvērtējusi konkrēto gadījumu, un šāda rīcība acīmredzami ir sliktas pārvaldības izpausme.
5. Piektais pamats – samērīguma principa pārkāpums, jo Komisija bez nekāda pamatojuma un attaisnojuma ir atkāpusies no minētā pamatnolīguma, reaģējot uz kāda prasītājas darbinieka notiesāšanu par viltošanas un krāpšanas nodarījumiem, kuriem nav nekā kopīga nedz ar prasītājas darbību, nedz ar Komisijas pilnvarām un kompetenci.

Prasība, kas celta 2018. gada 5. decembrī – B.D./EUIPO – Philicon 97 (“PHILIBON”)

(Lieta T-717/18)

(2019/C 54/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: B.D. – Boyer Developpement (Moissac, Francija) (pārstāvis: E. Junca, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Philicon 97 AD (Plovdiv, Bulgārija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “PHILIBON” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 9 690 041

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 10. oktobra lēmums lietā R 375/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt Anulēšanas nodaļas 2017. gada 21. decembra lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Apelācijas padome esot piemērojusi Regulas 2017/1001 tiesību normas, kuras nebija spēkā datumā, kad pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu tika iesniegts EUIPO. Apelācijas padome neesot ievērojusi Regulas 207/2009 8. panta 5. punkta, skatot to kopsakarā ar tās 53. pantu, noteiktās prasības.
 - Regulas Nr. 207/2009 8. panta 2. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.
-

**Prasība, kas celta 2018. gada 5. decembrī – Boyer/EUIPO – Philicon 97 (“PHILIBON DEPUIS 1957
www.philibon.com”)**

(Lieta T-718/18)

(2019/C 54/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Boyer (Moissac, Francija) (pārstāvis: E. Junca, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Philicon 97 AD (Plovdiv, Bulgārija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme zilā, dzeltenā un baltā krāsā – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 12 501 466

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 10. oktobra lēmums lietā R 374/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt Anulēšanas nodaļas 2017. gada 21. decembra lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Apelācijas padome esot piemērojusi Regulas 2017/1001 tiesību normas, kuras nebija spēkā datumā, kad pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu tika iesniegts EUIPO. Apelācijas padome neesot ievērojusi Regulas 207/2009 8. panta 5. punkta, skatot to kopsakarā ar tās 53. pantu, noteiktās prasības.

Prasība, kas celta 2018. gada 7. decembrī – Apostolopoulou un Apostolopoulou- Chrysanthaki/Komisija

(Lieta T-721/18)

(2019/C 54/41)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Zoi Apostolopoulou (Atēnas, Grieķija) un Anastasia Apostolopoulou- Chrysanthaki (Atēnas, Grieķija) (pārstāvis: D. Gkouskos, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- apmierināt viņu prasību un piespriest atbildētājām – solidāri un individuāli – samaksāt katrai prasītājai kopējo summu 500 000 EUR apmērā, kā tas ir izsmeltoši paskaidrots viņu prasības pieteikumā;
- noteikt atbildētājām nākotnē atturēties no jebkādiem prasītāju personīgo tiesību pārkāpumiem;
- piespriest pirmajai atbildētājai atjaunot prasītāju cieņu un reputāciju, sniedzot paziņojumu lietā, kas pašreiz tiek izskatīta otrajā instancē *Efeteio Athinon* (Atēnu apelācijas tiesa), kurā prasītājas 2017. gada 11. septembrī iesniedza iebildumu rakstu ar vispārējā reģistra Nr. 572461/2017 un speciālā reģistra Nr. 1898/2017, kuras ietvaros pirmā atbildētāja ir sniegusi neprecīzus un aizvainojošus paziņojumus attiecībā pret prasītājām;
- piespriest atbildētājām atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība tika iesniegta pret Eiropas Komisiju un Eiropas Savienību. Ņemot vērā, ka pēdējo minēto Tiesā vienmēr pārstāv iestāde, kurai tiek piedēvēts apstrīdētais akts vai rīcība, Komisija līdz ar to ir uzskatām par vienīgo atbildētāju šajā prasībā.

Prasības pamatojumam prasītājas izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par prasītāju cieņas un tiesību uz privātumu pārkāpumu, Komisijai sniedzot nomelnojošus paziņojumus *Monomeles Protodikeio Athinon* (Atēnu pirmās instances tiesa viena tiesneša sastāvā), un par labas pārvaldības principa pārkāpumu, lai veiktu piespiedu izpildi attiecībā pret prasītājām.
2. Otrais pamats ir par tiesiskuma, labticības un tiesiskās palāvības principa pārkāpumu, Komisijai apgalvojot, ka prasītājas kā sabiedrības dalībnieces ir juridiski atbildīgas un ka sabiedrībai neesot juridiskās personības, lai gan tā bija daudzu līgumu slēdzēja, un, neskatoties uz to, ka saskaņā ar Grieķijas tiesībām un sabiedrības statūtiem prasītājas nav personiski atbildīgas par uzņēmuma saistībām.
3. Trešais pamats ir par [tiesību uz] efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu pārkāpumu, jo prasītājas neesot bijušas dalībnieces procesos, kuros attiecībā pret tām ir izdoti izpildu dokumenti.
4. Ceturtais pamats ir par ļaunprātīgu un prettiesisku izpildu procesa paātrināšanu attiecībā uz prasītājām.

Prasība, kas celta 2018. gada 7. decembrī – Repsol/EUIPO – Basic (“BASIC”)

(Lieta T-722/18)

(2019/C 54/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Repsol, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji: J. Devaureix un J. Erdozain López, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Basic AG Lebensmittelhandel (Minhene, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme "BASIC" zilā, sarkanā, oranžā un baltā krāsā – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 5 648 159

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 22. augusta lēmums lietā R 178/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pieņemt prasības pieteikumu ar visiem pielikumā pievienotajiem dokumentiem;
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *Basic Aktiengesellschaft Lebensmittelhandel* un EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Izvirzītie pamati:

- Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 72. panta 6. punkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 7. decembrī – Aurea Biolabs/EUIPO ("AUREA BIOLABS")

(Lieta T-724/18)

(2019/C 54/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Aurea Biolabs Pte Ltd* (Cochin, Indija) (pārstāvji: *B. Brandreth, Barrister, L. Oommen, Solicitor*)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Avizel SA* (Luksemburga, Luksemburga)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskā preču zīme "AUREA BIOLABS" – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 836 737

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 11. septembra lēmums lietā R 814/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 6. decembrī – *Brand IP Licensing/EUIPO – Facebook* (“lovebook”)

(Lieta T-728/18)

(2019/C 54/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Brand IP Licensing Ltd* (Road Town, Britu Virdžīnu Salas) (pārstāvis: *J. MacKenzie, Solicitor*)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniiece: *Facebook, Inc.* (Menlo Park, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “lovebook” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 9 926 577

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 2. oktobra lēmums lietā R 2279/2017-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- pilnībā atcelt Iebildumu nodaļas 2017. gada 24. augusta lēmumu;
- noraidīt iebildumus;
- piespriest atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2018. gada 12. decembrī – DQ u.c./Parlaments**(Lieta T-730/18)**

(2019/C 54/45)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībniekiPrasītāji: DQ un vienpadsmit citi prasītāji (pārstāvis: *M. Casado García-Hirschfeld*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt šo prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;

līdz ar to:

- atcelt netiešo lēmumu, ar ko noraidīts lūgums atlīdzināt kaitējumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), ko prasītāji bija iesnieguši 2017. gada 13. decembrī atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktam;
- atcelt, ja nepieciešams, 2018. gada 12. septembra lēmumu par 2018. gada 23. maijā atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam iesniegtās sūdzības noraidīšanu;
- piespriest atlīdzināt morālo kaitējumu, kas radīts ar visiem Parlamenta aktiem un darbībām, kuri jāizvērtē kopāņemot un kuru prasītāji lēš, atstājot Vispārējai tiesai iespēju to pārskatīt, *ex aequo et bono* 192 000 EUR apmērā;
- piespriest Parlamentam samaksāt šajā laikā radušos kompensācijas un nokavējuma procentus;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji norāda uz Parlamenta kā darba devēja pieļautiem pārkāpumiem, tostarp labas pārvaldības principa neievērošanu un pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses neizpildi, to cieņas aizskārums, pārkāpumu pret to privāto un ģimenes dzīvi, tiesību uz medicīnisko konfidencialitāti pārkāpumu un tiesību uz darba apstākļiem, kas atbilstu viņu veselībai, drošībai un cieņai, pārkāpumu.

Prasītāji uzskata, ka to izvirzītie fakti un darbības *prima facie* ir īsti vai katrā ziņā ticami, kas ir pamats pieņemt, ka pret tiem ir bijusi vērsta psiholoģiskā vardarbība, un lūdz atzīt Eiropas Parlamenta atbildību tostarp tādēļ, ka tas nav neko darījis, lai tiktu izskatīts to palīdzības lūgums pamatojoties uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 12. un 24. pantu.

Prasība, kas celta 2018. gada 14. decembrī – Dalasa/EUIPO – Charité – Universitätsmedizin Berlin (“charantea”)**(Lieta T-732/18)**

(2019/C 54/46)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Dalasa Handelsgesellschaft mbH* (Vīne, Austrija) (pārstāve: *I. Hödl*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Charité – Universitätsmedizin Berlin, Gliedkorperschaft Öffentlichen Rechts (Berlīne, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “charantea” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 485 956

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 15. oktobra lēmums lietā R 539/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— apmierināt prasību, grozīt apstrīdēto Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 15. oktobra lēmumu lietā R 539/2018-4 saistībā ar iebildumu procesu Nr. B 2 758 830 (Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 15 485 956), noraidīt iebildumus un apmierināt Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu;

in eventu

— atcelt apstrīdēto Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 15. oktobra lēmumu lietā R 539/2018-4 saistībā ar iebildumu procesu Nr. B 2 758 830 (Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 15 485 956) un nodot lietu atpakaļ izskatīšanai EUIPO;

— katrā ziņā piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī

— piespriest iebildumu iesniedzējai atlīdzināt visus izdevumus, kas radušies procesā iebildumu nodaļā un Apelācijas padomē.

Izvirzītais pamats:

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 14. decembrī – Dalasa/EUIPO – Charité – Universitätsmedizin Berlin (“charantea”)

(Lietā T-733/18)

(2019/C 54/47)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dalasa Handelsgesellschaft mbH (Vīne, Austrija) (pārstāve: I. Hödl, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Charité – Universitätsmedizin Berlin, Gliedkorperschaft Öffentlichen Rechts (Berlīne, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “charantea” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 785 801

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 15. oktobra lēmums lietā R 540/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— apmierināt prasību, grozīt apstrīdēto Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 15. oktobra lēmumu lietā R 540/2018-4 saistībā ar iebildumu procesu Nr. B 2 815 978 (Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 15 785 801), noraidīt iebildumus un apmierināt Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu;

in eventu

— atcelt apstrīdēto Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 15. oktobra lēmumu lietā R 540/2018-4 saistībā ar iebildumu procesu Nr. B 2 815 978 (Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 15 785 801) un nodot lietu atpakaļ izskatīšanai EUIPO;

— katrā ziņā piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī

— piespriest iebildumu iesniedzējai atlīdzināt visus izdevumus, kas radušies procesā iebildumu nodaļā un Apelācijas padomē.

Izvirzītais pamats:

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 17. decembrī – *Siberia Oriental*/CPVO (“Siberia”)

(Lieta T-737/18)

(2019/C 54/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Siberia Oriental BV* (t *Zand*, Nīderlande) (pārstāvis: *T. Overdijk*, advokāts)

Atbildētājs: Kopianas Augu šķirņu birojs (CPVO)

Informācija par procesu CPVO

Attiecīgā Kopianas augu šķirne: “Siberia” – Kopianas augu šķirņu aizsardzība Nr. EU0404 (*Lilium L.* šķirne “Siberia”)

Apstrīdētais lēmums: CPVO Apelācijas padomes 2018. gada 15. oktobra lēmums lietā A 009/2017

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- uzlikt pienākumu CPVO mainīt beigu termiņa datumu reģistrā uz 2020. gada 30. aprīli.

Izvirzītie pamati:

- Procesuālo pamatprasību pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 2100/94 vai jebkuru uz tā piemērošanu attiecināmu tiesību normu, tostarp Līguma par Eiropas Savienību un Līguma par Eiropas Savienības darbību, pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2018. gada 7. decembra rīkojums – Kibelisa/Padome**(Lieta T-139/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/49)

Tiesvedības valoda – franču

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 129, 24.4.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 7. decembra rīkojums – Kampete/Padome**(Lieta T-140/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/50)

Tiesvedības valoda – franču

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 129, 24.4.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 7. decembra rīkojums – Amisi Kumba/Padome**(Lieta T-141/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/51)

Tiesvedības valoda – franču

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 129, 24.4.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 7. decembra rīkojums – Kaimbi/Padome**(Lieta T-142/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/52)

Tiesvedības valoda – franču

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 129, 24.4.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 7. decembra rīkojums – Ilunga Luyoyo/Padome**(Lieta T-143/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/53)

Tiesvedības valoda – franču

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 129, 24.4.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 7. decembra rīkojums – Numbi/Padome**(Lieta T-144/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/54)

Tiesvedības valoda – franču

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 129, 24.4.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 7. decembra rīkojums – Kanyama/Padome**(Lieta T-145/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/55)

Tiesvedības valoda – franču

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 129, 24.4.2017.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV